

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5632/2019
23.01.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић, Добриле Страјина, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Бојан Стојановић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије - Министарство правде Републике Србије коју заступа Државно правобранилаштво - Одељење у Крагујевцу, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 301/19 од 11.07.2019. године, у седници одржаној 23.01.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 301/19 од 11.07.2019. године, као о посебној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 301/19 од 11.07.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Јагодини П 1260/17 од 14.12.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена да му на име накнаде материјалне штете због неоснованог лишења слободe исплати динарску противвредност од 4.200 евра по средњем курсу НБС на дан плаћања, као и да му накнади трошкове парничног поступка у износу од 9.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 301/19 од 11.07.2019. године, жалба тужиоца је одбијена као неоснована и првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је поднео ревизију због погрешне примене материјалног права. Предложио је да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. Закона о парничном поступку, из свих разлога прописаних том законском одредбом.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.72/11, 55/14), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се

размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија (став 2.).

По оцени Врховног касационог суда услови за примену института посебне ревизије из члана 404. ЗПП нису испуњени. Не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, односно за новим тумачењем права у погледу примене члана 172. Закона о облигационим односима у вези чл. 536. и 560. Законика о кривичном поступку који регулишу питање одговорности правног лица за штету проузроковану незаконитим или неправилним радом органа. Другостепени суд је применом правила о терету доказивања закључио да не постоји узрочна веза између штетне радње и материјалне штете која се тужбом тражи, из чега следи да се ради о решењу конкретног чињеничног и правног питања. Такво правно питање не може бити ни предмет одлучивања о посебној ревизији, као изузетно дозвољеној, у смислу уједначавања судске праксе, због чега је одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари ради накнаде штете поднета је 20.10.2017. године, а вредност предмета спора побијаног дела је динарска противвредност 4.200 евра.

Како вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић